

Titel: BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Eli Fischer-Jørgensen (1946-06-20)

Citation: "BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Eli Fischer-Jørgensen (1946-06-20)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/text/lh-texts-kapsel_037-shoot-wacc-1992_0005_037_EliFischerJorgensen1934-48_0300_p1_bP0_TB00002.pdf (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Kære professor Hjelmslev, Tak for Deres brev. - Jeg vil gerne gentage, at jeg absolut ikke har betragtet eller betragtet Dem som nogen "ishylock", men tværtimod har haft fornemmelsen af at De gerne vilde hjælpe mig på bedste måde,, Og De lovede jo ofersaa at foreslå at jeg beholdt lidt af gagen, da jeg gjorde Dem opmærksom på, at De måske undervurderede de faktiske omkostninger (især ogsaa for Jones her, saa det kunne jo umuligt opfattes som nogen ond vilje mod mig). - Iøvrigt var vi jo begge af den opfattelse, at hvis jeg beholdt det meste af gagen, vilde jeg miste Lohmand-Rasmussen, saa det vilde ikke gøre større forskel for mig, hvordan ordningen blev. Derfor betragtede jeg det ogsaa som et rent principielt og mig ret uvedkommende internt fakultetsanliggende, da Høeg, som jeg var til hos om søndagen, sagde at han ikke syntes om forslaget, fordi han mente at man principielt burde beholde gagen. - Jeg vidste jo heller ikke om ikke tiendelen var for Deres opfattelse, da det bl.a. var mit indtryk af Bodelsen efter den ganske vist meget hastige samtale vi havde i London, og Friis Johansen ikke havde skrevet noget om det. - Jeg er ked af hvis det i fakultetet er blevet fremstillet som om De vilde tage pengene fra mig, og jeg demotiverer denne opfattelse hvor jeg møder den; men iøvrigt tror jeg ikke den var almindelig. Jeg saa fx. Hammerich i gaar og spurgte om hans stilling til spørgsmålet, og han sagde at han havde sluttet sig til forslaget om at jeg beholdt gagen, da man nemlig havde bestemt at han skulde beholde sin, men han havde ikke drømt om at Deres forslag (som jo ogsaa var i overensstemmelse med min ansøgning som et udtryk for at De ikke undte mig hvad jeg kunde faa. - Jeg tror derfor ikke De skal lægge for megen vægt på enkelte udtalelser. For resten ringede Friis Johansen mig op i gaar og sagde at han betragtede Lohmand-Rasmussen som brugt nu i foråret. Det var naturligvis dejligt, men det havde jeg ikke regnet med. - Jeg spurgte iøvrigt Hammerich, hvordan han havde tænkt sig at man skulde faa Jones hejst, naar han ikke fik kunde faa noget af min gage. Og han sagde at der var flere præcedenstilfælde for at faa bevilget penge af ministeriet. I tyverper cent baade Løfstedt, Edvard Munch og Lii Heksetøjs været ser på den måde i fem måneder hver, og hovedgrunden til at man var holdt op, var at der ikke blev gjort gengæld fra norsk og